ارزیابی رفتار سایشی فولاد زنگنزن آستنیتی ۳۰۶ پس از فرایند سطحی

اصطكاكي اغتشاشي

احسان عابديني

فائزه اسکندری، مسعود عطاپور و محمد علی گلعذار

دانشکده مهندسی مواد، دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکاره مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی اصفهان

(دریافت مقاله ۹٤/۰۳/۰٤ ـ یذیرش مقاله : ۹٤/۰۷/۱۱

چکیدہ

در این پژوهش به ارزیابی رفتار سایشی فولاد زنگنزن آستنیتی ۳۰٤ بعد ازاعمال فرایند اصطکاکی اغتشاشی پرداخته شده است. برای این منظور، فراینداصطکاکی اغتشاشی با استفاده از یک ابزار بدون پین از جنس کاربید تنگستن و با سرعت چرخشی ۳۰۰ دور بر دقیقه و سرعت پیشروی ۵۰ میلیمتر بر دقیقه انجام شد. مطالعات ریزساختاری با استفاده از میکرسکوپ الکترونی و میکروسکوپ نوری صورت گرفت. همچنین پروفیل سختی نمونهی عملیات شده با استفاده از روش ریزسختی سنجی مورد مطالعه قرار گرفت. مقاومت به سایش نمونههای فلز پایه و نمونهی فراوری شده با استفاده از آزمون پین روی دیسک انجام شد. نتایج نشان داد که فرایند اصطکاکی اغتشاشی باعث اصلاح ریزساختار و ریز دانه شدن ریزساختار و همگن شدن آن شد. اندازه دانهها از ۳۳س±۹۳ در فلز پایه به ۳۳س±۲۲ در ناحیهی اغتشاشی باعث اصلاح ریزساختار و ریز دانه شدن ریزساختار و همگن شدن آن شد. اندازه دانهها از ۳۳س±۹۳ در فلز پایه به ۳۳س±۲۲ در ناحیهی اغتشاشی کاهش یافت. این نتایج با مطالعات سختی سنجی مورد تاید قرار گرفت که نشان داد با اعمال فرایند اصطکاکی اغتشاشی سختی فولاد از HIH±۱۷۰ به HOل±۳۱۲ افزایش یافت. نتایج آزمون سایش نشان داد که فرایند اصطکاکی نشان داد با اعمال فرایند اصطکاکی اغتشاشی سختی فولاد از HH اختشاشی مقاومت سایشی فولاد زنگنزن آستنیتی ۲۰۶ را حدود ۲ برابر افزایش داد. این رفتار براساس ریزساختار ایجاد شده در منطقهی اغتشاش مورد نشان داد با معال فرایند اصطکاکی اغتشاشی سختی فولاد از HH±۱۰۷ به HOل±۳۱۲ افزایش یافت. نتایج آزمون سایش نشان داد که فرایند اصطکاکی اغتشاشی مقاومت سایشی فولاد زنگنزن آستنیتی ۲۰۰ را حدود ۲ برابر افزایش داد. این رفتار براساس ریزساختار ایجاد شده در منطقهی اغتشاش مورد اغتشاشی مقاومت سایش می فولاد زنگنزن آستنیتی ۲۰۰ را حدودی را به و این رفتار براساس ریزساختار ایجاد شده در منطقهی اغتشاش مورد بحث قرار گرفته است. براساس مشاهدات میکروسکوپی الکترونی روبشی از سطوح سایش، مکانیزم اصلی سایش از نوع سایش خرانان تشخیص داده

واژههای کلیدی: فرایند اصطکاکی اغتشاشی، فولاد زنگنزن آستنیتی ۳۰٤ ، سایش.

Wear behavior of AISI 304 stainless steel after friction stir processing

F. Eskandari, M. Atapour and M.A. Golozar

Materials Engineering Department, Isfahan University of Technology

E. Abedini

Department of Mechanical Engineering, Isfahan University of Technology (Received 25 May 2015, accepted 03 October 2015)

Abstract

The wear behavior AISI 304 stainless steel was investigated after Friction Stir Processing (FSP). FSP was carried out using a WC pin less tool at tool rotation of 560 rpm and tool feed of 50 mm/min. Microstructure analysis was conducted by using optical and scanning electron microscopy evaluations. Wear resistance of the FS processed and base metal specimens were compared using pin-on-disk tests. The results demonstrated that FSP homogenized and refined the grain size of 304 stainless steel. A reduction in grain size throughout the stir zone (26 ± 3) compared to that of the base metal (93 ± 3) was achieved through FSP. These results were confirmed by microhardness evaluations. According to the wear results, wear resistance of 304 base material improved significantly (two orders of magnitude) after FSP. This behavior was attributed to the grain refinement obtained by FSP. According to SEM observations, the abrasive wear was the main mechanism of wear after FSP.

Key words: Friction Stir processing, AISI 304 stainless steel, wear.

E-mail of corresponding author: m.atapour@cc.iut.ac.ir.

مقدمه

فولادهای زنگنزن آستنیتی پرکاربردترین و بزرگترین گروه فولادهای زنگنزن هستند. این دسته از فولادها، مخصوصا فولاد زنگنزن آستنیتی ۳۰٤، به دلیل خواص مفیدی مانند مقاومت به خوردگی و اکسیداسیون خوب، قابلیت شکل-گیری عالی و جوشپذیری قابل قبول در کاربردهای مهندسی بسیار مورد توجه هستند. بااین حال، مقاومت به سایش پایین این دسته از فولادها باعث ایجاد محدودیت در استفاده برای برخی از کاربردها شده است[۳–۱]. براین اساس در سالهای گذشته تلاشهای زیادی جهت بهبود مقاومت به سایش این فولادها صورت گرفته است. به عنوان مثال پوشش دادن سطح با یک لایهی TiN CrN, و غیره توسط روش هایی مثل PVD و CVD، عملیات مکانیکی مثل ساچمهپاشی و سخت کردن سطحی از جمله مهمترین روش های استفاده شده برای بهبود رفتار تریبولوژیکی این فولادها بوده است[او ٤]. قابل ذكر است كه فولادهاي زنگ-نزن نمى توانند توسط عمليات حرارتي سخت شوند[٥].

فرایند سطحی اصطکاکی اغتشاشی^۱ یکی از روش های جدید بهبود خواص سطحی مواد است که براساس جوشکاری اصطکاکی اغتشاشی^۲ بنا شده و توسط میشرا و همکارانش [7] در سال ۲۰۰۵ توسعه یافته است.

در سالهای اخیر تلاشهای زیادی جهت بهره گرفتن از این روش برای بهبود رفتار سایشی مواد مختلف صورت گرفته-است. به عنوان مثال گزارش شده است که این فرایند باعث بهبود قابل ملاحظهی مقاومت به سایشی آلیاژهای آلومینیوم (۷]، آلیاژهای مس[۸]، آلیاژهای منیزیم[۹] و فولادهای زنگنزن[٤ و ١٤-١٠] شده است. با وجود این، تلاشهای صورت گرفته در زمینهی فولادها بسیار محدود است که این

به بالا بودن استحکام و سختی فولادها و تخریب ابزار حین عملیات اصطکاکی اغتشاشی نسبت داده شده است.

دادز^۳ و همکاران [۱۳] تاثیر این فرایند را روی فولاد زنگ نزن مارتنزیتی ٤٢٠ مورد بررسی قرار دادند که بهبود سختی و رفتار سایشی حاصل شد. الدجاح¹ و همکاران[٤] با استفاده از این فرایند به بهبود رفتار سایشی و کاهش ضریب اصطکاک فولاد پرکربن دست یافتند. رهبر و همکاران[٤٢] توانستند مقاومت به سایش لایهی اسپری شده روی فولاد ۲۰۰۰ را توسط فرایند اصطکاکی اغتشاشی بهبود بخشند.

با توجه به مطالعات انجام شده تا کنون هیچ گزارشی در مورد تاثیر عملیات سطحی اصطکاکی اغتشاشی روی رفتار سایشی فولاد زنگنزن ۳۰٤ انجام نشده است. بنابراین در این مطالعه این موضوع مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روش تحقیق در این پژوهش از فولاد زنگنزن آستنیتی ۳۰٤ استفاده شد. ترکیب شیمیایی این فولاد در جدول ۱ نشان داده شده است. جدول ۱. ترکیب شیمیایی فولاد زنگنزن آستنیتی ۳۰۴ [۱۵].

عنصر	С	Cr	Ni	Mn	Si	Р	S
درصد	•/•A	-۲.	-1.	۲	١	•/•£0	•/•٣
وزنى		14	Ť Λ				

فرایند سطحی اصطکاکی اغتشاشی توسط یک ابزار بدون پین به شکل ذوزنقه با ضلع بزرگ ۱۲mm و ضلع کوچک ۲mm با عمق نفوذ شانه ۱mm و از جنس کاربید تنگستن انجام شد. برای انجام فرایند از یک دستگاه فرز عمودی با

³ Dodds

⁴ Aldajah

¹ Friction Stir Processing

² Friction Stir Welding

توان بالا استفاده شد. پس از اتمام فرایند، عمق منطقهی فراوری شده ۱/۱mm تعیین شد.

پارامترهای انجام این فرایند در جدول ۲ نشان داده شده است. شکل ۱ شماتیکی از فرایند اصطکاکی اغتشاشی و شکل ۲ نمونهی فراوری شده را نشان میدهند.

جدول ۲. پارامترهای فرایند سطحی اصطکاکی اغتشاشی در این

پژوهش.

سرعت پيشروى	سرعت چرخش	پارامترهای
ابزار (mm/min)	ابزار (rpm)	فرايند
۵۰	68.	مقدار

به منظور ارزیابی های ریز ساختاری، پس از برش نمونه های تهیه شده عملیات متالو گرافی استاندارد انجام شد و سطح کاملاً صیقلی حاصل شد. نمونه ها با استفاده از سنباده های بودر آلومینا انجام شد. پس از مراحل شستوشو و چربی-زدایی عملیات الکترواچ با استفاده از محلول نیتریک اسید رادایی عملیات الکترواچ با استفاده از محلول نیتریک اسید مات ۲۰۰- ۵۵ ثانیه انجام شد. با درات تعیین شد. برای این منظور اندازهی ۳۰ دانه تعیین شد و سپس اندازه دانه ی میانگین گزارش شد.

بهمنظور بررسى تاثير فرايند روى رفتار سايشي فولاد أستنيتي ۳۰٤، از تست سایشی پین روی دیسک استفاده شد. برای مقايسەى رفتار سايشى، مطابق استاندارد ASTM-G99 [۱۷]، پین،هایی به قطر ۵ میلیمتر و ضخامت ۱ سانتی متر از هر دو نمونهی مادهی اولیه و از منطقهی تحت فرایند فراوری شده بدون پین تهیه شد. دیسکهای ساینده به قطر ٥ سانتيمتر و از فولاد AISI 52100-100cr6 با سختی ٦٣HRC تهیه شدند. این دیسکها قبل از استفاده مورد عملیات حرارتی در دمای ۹۰۰C° به مدت ۹۰min قرار گرفتند، سپس در روغن کوئنچ شدند. در نهایت سنگزنی مغناطیسی بر روی آنها انجام شد. آزمون سایش با استفاده از نیروی ۱۵ نیوتن انجام شد. برای بهدست آوردن میزان کاهش وزن از ترازوی دقیق با دقت +++++ گرم استفاده شد. پس از طی مسافتهای مشخص پین جدا شده، با استون شستوشو شد و سپس میزان کاهش وزن آن تعیین شد. آزمون سایش برای هر نمونه ۳ بار تکرار شده است. جدول ۳ مشخصات آزمون سایش پین روی دیسک انجام شده را نشان میدهد.

همچنین ریزساختار نمونههای سایشی با استفاده از میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) مطالعه شد.

بهمنظور بررسی تغییر سختی پس از اعمال فرایند، سختی فلز پایه و نمونهی فراوری شده اندازهگیری شد.شکل ۸ متوسط سختی و شکل ۹ پروفیل ریزسختی نمونهی فراوری شده، از سطح به عمق، را نشان میدهد.

جدول ۳. مشخصات آزمون سایش پین روی دیسک انجام شده.

پين روي ديسک

استوانه به قطر ٥ میلیمتر

(سرکروی به قطر ۱۰ میلیمتر)

فولاد AISI 52100-100cr6

با سختی ٦٣HRC و به قطر ۵ سانتیمتر

نوع آزمون سايش

مشخصات پين

مشخصات ديسك

کل مسافت طی شدہ

همان طور که در این شکل مشاهده می شود، ریز ساختار فولاد زنگ نزن ۳۰٤ اولیه شامل فاز آستنیت با دانه های هم-محور (با اندازه دانه ی ۳۳ شه ۹۲) می باشد. فازی که به صورت خطوط تیره رنگ در شکل ۳ وجود دارد، فریت دلتای تشکیل شده در مراحل اولیه ی انجماد است. همان-طور که این شکل نشان می دهد ریز ساختار فلز پایه حاوی دانه های در شت است، در حالی که نمونه ی فراوری شده دانه-های هم محور و ریز تری نسبت به فلز پایه دارد[۲ و ۱۸]. در اثر اعمال فرایند، اندازه دانه ها از ۳۳ شه ۲۰ در فلز پایه به اثر اعمال فرایند، اندازه دانه ها از ۳۳ شاه ۲۰ در فلز پایه به

شکل ۳. تصاویر میکروسکوپی نوری از ریزساختارهای : الف) فلز پایه، ب) فراوری شده بدون پین و ج) دو ناحیه در کنار هم.

www.SID.ir

شکل ٤. تصاویر SEM از پین های سایشی : الف و ب) فلز پایه و ج و د) فراوری شده بدون پین.

شکل ٥. تصاویر SEM از ذرات حاصل از سایش: الف) فلز پایه و ب) فراوری شده بدون پین.

در طی انجام فرایند اصطکاکی اغتشاشی، بین ابزار و قطعه کار اصطکاک شدیدی به وجود میآید. این اصطکاک باعث سیلان ماده می شود. در نتیجهی این اصطکاک، دمای منطقهی فراوری شده به شدت بالا می رود و تغییر شکل پلاستیکی شدیدی رخ می دهد. تغییر شکل پلاستیک شدید و گرمای ناشی از اصطکاک در حین انجام فرایند منجر به ایجاد یک ناحیهی تبلور مجدد دینامیکی یافته با دانه های ریز درون ناحیهی اغتشاش می شود. دانه های هم محور و ریز عاری از تنش بیانگر بروز پدیده ی تبلور مجدد دینامیکی است. در حقیقت با توجه به نرخ کرنش و دمای بالا در حین فرایند

اصطکاکی اغتشاشی، مکانیزم تشکیل دانههای جدید، فرایند تبلور مجدد دینامیکی معرفی شده است[7 و ۹و ۱۸ و ۱۹]. حاجیان و همکاران[۲۰] بیان کردند که فرایند اصطکاکی اغتشاشی یک فرایند تبلور مجدد دینامیکی است که در آن دو عامل افزایش دما و افزایش نرخ کرنش برای حاصل شدن ریزساختار حاوی دانههای ریزتر یا درشت تر با هم رقابت میکنند. چرا که افزایش دما باعث درشت دانه شدن و افزایش نرخ کرنش منجر به ریزدانگی می شوند.

همچنین ریزساختار نمونههای سایشی با استفاده از میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) مطالعه شد که در

www.SID.ir

شکل ٤ و ٥ نشان داده شده است. شکل ٤ نشان می دهد که مکانیزم سایش برای هر دو نمونه مشابه و سایش خراشان است که شروع آن با خیش ریز بوده است. در این تصاویر دیده می شود که شدت کندگی ها در نمونه ی فراوری شده نسبت به فلز پایه کمتر بوده است که افزایش مقاومت به سایش با اعمال فرایند اصطکاکی اغتشاشی را نشان می دهد. با دقت در سطوح سایش، کشیدگی ماده در راستای سایش و وجود شیارهایی در این راستا را می توان مشاهده کرد.

تصاویر SEM ذرات حاصل از این سایش در شکل ۵ نشان داده شده است. همان طور که در این شکل مشاهده می شود ذرات حاصل از سایش تقریبا کروی شکل هستند که این ذرات در نمونهی فراوری شده ریزتر از فلز پایه هستند[۱۹].

رفتار سایشی این نمونهها در شکل ٦ و ۷ نشان داده شده است.

شکل۷. نمودارهای ضریب اصطکاک بر حسب مسافت طی شده .

فرایند باعث همگن شدن ریزساختار می شود. همه ی موارد گفته شده باعث افزایش سختی می شود. افزایش سختی از تغییر شکل پلاستیک ذرات به خاطر نیروهای برشی ناشی از سایش ممانعت می کند و در نتیجه باعث کم شدن کاهش وزن می شود. که نتیجه ی آن افزایش مقاومت به سایش است[1۳].

٧٣

شکل ۸ و ۹ نشان میدهند که سختی نمونهی فراوری شده اندکی بیشتر از فلز پایه است. حداکثر مقدار سختی مربوط به ناحیهی اغتشاش است که نتایج مشاهده شده در کارهای انجام شده توسط سایر محققین را تایید میکند[۱۸].

حسب ويكرز).

همان طور که نمودار کاهش وزن ناشی از سایش بر حسب مسافت طی شدہ (شکل ٦) نشان میدہد، کاہش وزن از فلز پایه به نمونهی فراوری شده بدون پین کاهش مییابد. در این نمودار میزان کاهش وزن در حال افزایش است که علت آن این است که میزان کاهش وزن تجمعی نشان داده شده است. همانطور که مشاهده می شود میزان کاهش وزن کل برای فلز پایه ۲۱/٦ بوده که این مقدار برای نمونهی فراوری شده بدون پین ۱۳/۵ میباشد. بنابراین میزان کاهش وزن برای نمونهی فراوری شده بدون پین ۳۷/۵٪ کمتر از فلز پایه بوده است و همین کمتر بودن کاهش وزن بیانگر افزایش مقاومت به سایش است. افزایش مقاومت به سایش می تواند ناشی از افزایش سختی باشد. حضور دانه های ریز، هم محور و تبلور مجدد یافته ناشی از دمای بالا و تغییر فرم شدید پلاستیکی در ناحیهی اغتشاش و دانسیتهی بالای مرزهای با زاویهی کم در این ناحیه باعث سختی بالاتر نسبت به فلز پایه می شود [۲۱و۲۲]. شکل ۷ نمودارهای ضریب اصطکاک بر حسب مسافت طی شدہ را نشان می-دهد. همانطور که در این نمودارها مشاهده می شود، ضریب اصطکاک در ابتدا در حال افزایش بوده و کم کم به یک مقدار ثابت میرسد. در این نمودارها نوساناتی مشاهده می شود که علت آن جدا شدن ذرات سایش از پین و دیسک و گاهی چسبیدن این ذرات به هم است. بر اساس این نمودارها میانگین ضریب اصطکاک برای فلز پایه حدود ۲/ و برای نمونهی فراوری شده بدون پین حدود ۲/۳ میباشد. این يعنى ضريب اصطكاك كاهش يافته است. دليل اين موضوع هم افزایش سختی است.

شکل ۸ سختی متوسط فلز پایه و نمونهی فراوری شده را نشان میدهد. طبق این شکل سختی فولاد ۳۰٤ پس از اعمال فرایند از ۱۲۷±۱۷۰ به ۰۲۷۷±۲۱۳ افزایش یافته است اعمال فرایند اصطکاکی اغتشاشی باعث اصلاح موضعی ریزساختار میشود و ساختار در اثر تغییر شکل پلاستیک شدید و تبلور مجدد دینامیکی ریزدانه میشود. نتیجه آنکه مساحت مرزدانههای سطحی افزایش مییابد. همچنین این

www.SID.ir

4. S.H. Aldajah, O.O. Ajayi, G.R. Fenske and S. David, *Effect of friction stir processing on the tribological performance of high carbon steel Wear*, 267(2009) 350–355.

5. R.Singh, *Applied welding engineering:* processes, codes, and standards, Elsevier Inc., 2012.

6. R.S. Mishra and Z.Y. Ma, *Friction stir welding and processing*, Materials Science and Engineering R, 50(2005) 1-78.

7. S.A. Alidokht, A. Abdollah-zadeh, S. Soleymani and H Assadi., *Microstructure and tribological performance of an aluminium alloy basedn hybrid composite produced by friction stir processing*, Materials and Design, 32(2011) 2727–2733.

8. H. R. Akramifard, M. Shamanian, M. Sabbaghian and M. Esmailzadeh, *Microstructure and mechanical properties of Cu/SiC metal matrix composite fabricated via friction stir processing*, Materials and Design, 54(2014)838-844

9. H. S. Arora, H. Singh and B. K. Dhindaw, Wear behavior of a Mg alloy subjected to friction stir processing, Wear, 303(2013)65-77.

10. M. Hajian, A. Abdollah-zadeh, S. S. Rezaei-Nejad, H. Assadi, S. M. M. Hadavi, K. Chung and M. Shokouhimehr, *Microstructure and mechanical properties of friction stir processed AISI 316L stainless steel*, Materials and Design, 67(2015)82-94.

11. M. Mehranfar and K. Dehghani, *Producing super-austenitic steels by friction stir processing*, Materials Science and Engineering A, 528(2011)3404-3408.

12. J. D. Escobar, E. Velasquez, T. F. A. Santos, A. J. Ramirez and D. Lopez, *Improvement of cavitation erosion resistance of a duplex stainless steel through friction stir processing(FSP)*, Wear, 297(2013)998-1005.

13. S. Dodds, A.H. Jones and S. Cater, *Tribological enhancement of AISI 420*

در این پژوهش فرایند اصطکاکی اغتشاشی با سرعت چرخشی ۳۹۳ ۵۹۰ و سرعت پیشروی ۵۰۰mm/min بر روی فولاد زنگنزن آستنیتی ۳۰٤ انجام شد که نتایج زیر حاصل شد:

 ۱) انجام این فرایند باعث اصلاح ریزساختار و ریز دانه شدن ریزساختار و همگن شدن آن شد. اندازه دانهها از μ۳m در فلز پایه به ۲٦±μ۳m در ناحیهی اغتشاش کاهش یافت.

۲) سختی فولاد ۳۰٤ با اعمال این فرایند از ۱H۷±۱۷۰ به oH۷±۲۱۳ افزایش یافت.

۳) در نتیجهی انجام این فرایند مقاومت به سایش فولاد ۳۰٤
در نمونهی فراوری شده نسبت به فلز پایه افزایش یافت.
٤) ضریب اصطکاک فولاد ۳۰٤ در نمونهی فراوری شده
کمتر از فلز پایه بود.

مراجع

1. R. Nafar Dehsorkhi, S. Sabooni, F. Karimzadeh, A. Rezaeian and M.H. Enayati, *The effect of grain size and martensitic transformation on the wear behavior of AISI 304L stainless steel*, Materials and Design, 64(2014)56–62.

2. A. Andrews, T. G. Motsi and A. P. Olubambi, Wear and corrosion behaviour of AISI 310 and AISI 316 stainless steels in synthetic mine water, Int. J. Mater. Res. (formerly Z. Metallkd.), 104 /11(2013)1114-1121.

3. Y.C. Chen, H. Fujii, T. Tsumura, Y. Kitagawa, K. Nakata, K. Ikeuchi, K. Matsubayashi, Y. Michishita, Y. Fujiya and J. Katoh, *Banded structure and its distribution in friction stir processing of 316L austenitic stainless steel*, Nuclear Materials, 420(2012)497–500.

نتيجه گيري

martensitic stainless steel through friction-stir processing, Wear.

14. A. Rahbar-Kelishami, A. Abdollah-Zadeh, M. M. Hdavi, R. A. Seraj and A. P. Gerlich, *Improvement of wear resistance of sprayed layer on 52100 steel by friction stir processing*, Applied Surface Science, 316(2014)501-507.

۱۵. فتاح الحسینی آرش، ساعتچی احمد و محمدیان صمیم پرویز، فولادهای زنگنزن خوردگی یکنواخت و خوردگی در دماهای بالا، انتشارات دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ۱۳۹۱.

۱۹. عطاپور مسعود، بررسی تاثیر عملیات سطحی اصطکاکی اغتشاشی بر رفتار خوردگی آلیاژ Ti-6Al-4V در محلول رینگر، علوم و مهندسی سطح، ۲۰(۱۳۹۳) ۷۹–۸۸.

17. ASTM G 99-99a, Standard Test Method for Wear Testing with a Pin-on-Disk Apparatuse , 385.

18. Y. C. Chen, H. Fujii, T. Tsumura, Y. Kitagawa, K. Nakata, K. Ikeuchi, K. Matsubayashi, Y. Michishita, Y. Fujiya and J. Katoh, *Friction stir processing of 316L stainless steel plate*, Science and Technology of Welding and Joining, 14(2009) 197-201.

19. انوری سیده راضیه، کریمزاده فتح الله، عنایتی محمد حسین و عباسی بهارانچی محسن، *بررسی تغییرات* ریزساختار ورفتار سایشی آلیاژ آلومینیوم AA6061-76 در اثر اعمال فرایند اصطکاکی اغتشاشی ، ششمین همایش مشترک انجمن مهندسین متالورژی و انجمن علمی ریخته گری ایران.

20. A.K. Lakshminarayanan and V. Balasubramanian, An assessment of microstructure, hardness, tensile and impact strength of friction stir welded ferritic stainless steel joints, Materials and design, 31(2010) 4592-4600.

۲۱. سقایی محبوبه، کریمزاده فتح الله، عنایتی محمد حسین، مظاهری یوسف و تحویلیان احمد، تغییرات ساختاری منطقه جوش در طی جوشکاری اصطکاکی اغتشاشی آلیاژ آلومینیوم 76-7075، دهمین کنفرانس مهندسی ساخت و تولید ایران، دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل، ۱۳۸۸.

22. M. Hajian, A. Abdollah-zadeh, S.S. Rezaei-Nejad, H. Assadi, S.M.M. Hadavi, K. Chung, M. Shokouhimehr, *Improvement in cavitation erosion resistance of AISI 316L stainlesssteel by friction stir processing*, Applied Surface Science 308 (2014) 184–192.

